سه‌شنبه
۱۹ اسفند ۱۳۹۹
۶۷۱۷

خبر

بازگشت لاپورتا و امید تکرار روزهای خوب

تعجبی نداشت. خوان لاپورتا پیروز انتخابات ریاست باشگاه بارسلونا شد. ویکتور فونت نتوانست به اندازه کافی اعضای باشگاه را با مدل مدیریتی مورد نظرش متقاعد کند تا به او رأی بدهند. در مورد تونی فریشا هم همان اتفاقی رخ داد که انتظارش می‌رفت، ریاست باشگاه بارسلونا برای او در حد یک رویا باقی ماند. نزدیک به ۵۲ هزار نفر از اعضای باشگاه و دارندگان حق رأی پای صندوق‌های رأی رفتند یا از طریق ایمیل گزینه خود را برای ریاست باشگاه تا ۶ سال آینده انتخاب کردند. ۳۰ هزار و ۱۸۴ نفر به لاپورتا رأی دادند تا او با کسب ۵۴/۲۸ درصد آرا برنده انتخابات و متصدی پستی شود که پیش از این در فاصله سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۰ هم عهده‌دارش بود. بعد از او هم ویکتور فونت که اصلی‌ترین رقیبش بود با کسب ۱۶ هزار و ۶۷۹ رأی (۲۹/۹۹ درصد) دوم شد و فریشا هم با کسب ۴ هزار و ۷۶۹ رأی (۸/۵۸ درصد) نفر سوم.

برتری قاطع لاپورتا در انتخابات قابل پیش‌بینی بود. انتخاب او با همه وعده‌هایش بیش از همه به خاطرات خوشی که در دوره اول مدیریتش در نوکمپ ساخت، ربط داشت. او رئیس پرافتخارترین دوره از مقطع تاریخ باشگاه بارسلوناست که در آن تیم آبی‌واناری‌پوش کاتالونیا همه جام‌ها را درو کرد و شش‌گانه فصل ۰۹-۲۰۰۸ تنها بخشی از آنها بود. نوستالژی بهترین بارسلونا تاریخ همان چیزی بود که اعضای باشگاه را مجاب کرد دوباره لاپورتا را انتخاب کنند و تأثیری که خاطرات خوب با رسلونا با او داشت به مراتب بیشتر از وعده‌های ویکتور فونت برای تبدیل کردن بارسلونا به باشگاه قرن بیست‌ویکمی کارساز بود. حالا گذشته بارسلونا پیش رویش قرار گرفته و لاپورتا انتخاب شده تا خاطرات خوب دوران اول ریاستش را از نو بسازد اما او کار آسانی ندارد. مأموریت جدید او به مراتب از اولین باری که رئیس این باشگاه شد سخت‌تر است چون بارسلونا با بحرانی سه‌گانه درگیر است؛ بحران ورزشی، بحران اقتصادی و بحران سازمانی.

لاپورتا چرخه جدیدی از کاری که ۱۸ سال پیش آن را بر عهده گرفت، شروع می‌کند، اما این بار بدون خرید رونالدینیو و رونالدینیوها. اگرچه موفقیت او برای نگه داشتن لیونل مسی در بارسلونا کم از آن نخواهد داشت. مسی برای اولین بار در انتخابات ریاست باشگاه بارسلونا شرکت کرد و از امروز می‌داند باید با چه کسی برای ماندن در باشگاه صحبت کند. وجود رابطه خوب میان او و لاپورتا تضمین شده است اما باید دید آیا این رابطه خوب برای نگه داشتن ستاره آرژانتینی در نوکمپ کافی است یا نه.

منبع: Sport.es

فدرر: هرگز به بازنشستگی فکر نکردم

راجر فدرر می‌گوید در ۱۴ ماه دوری از تنیس هرگز به بازنشستگی فکر نکرده و در حال بازگشت است چون احساس می‌کند هنوز داستانش تمام نشده. برنده ۲۰ گرند اسلم این هفته در اوپن قطر شرکت می‌کند. این نخستین حضور او در مسابقات بعد از باختن به نواک جوکوویچ در نیمه‌نهایی اوپن استرالیای پارسال است.

فدرر گفت: «می‌دانم کمی عجیب است که یک بازیکن نزدیک به ۴۰ ساله بعد از حدود یک سال دوری برگردد اما مهم این است که مصدومیت و درد ندارم.» فدرر که مرداد ۴۰ ساله می‌شود، مستقیماً به دور دوم قطر رفته و در آن با دن اوانز انگلیسی یازده‌می شاردی فرانسوی روبه‌رو می‌شود. او ادامه داد: «بعد از این مسابقات دوباره باید تمرین را شروع کنم، از اینجا به بعد باید تلاش کنم قوی‌تر، بهتر، آماده‌تر و سریع‌تر شوم. امیدوارم تا ویمبلدون به آمادگی کامل برسم و از آن موقع است که فصل برایم شروع می‌شود.» او دوبار زانویش را جراحی کرد: «هدفم این بود که دوباره مسابقه بدهم اما برای زندگی هم باید جسم سالمی داشته باشم. می‌خواستم با بچه‌ها و دوستانم اسکی برویم، فوتبال و بسکتبال بازی کنیم.» فدرر در پاسخ به سؤالی درباره انگیزه‌های بازگشت در ۳۹ سالگی گفت: «هنوز کارم تمام نشده، هرگز به بازنشستگی فکر نکردم. واقعاً از بازی تنیس لذت می‌برم و می‌خواهم فرم بدنی‌ام را حفظ کنم. شاید یکی از دلایل بازگشت من این است که واقعاً دوست دارم یک بار دیگر در بالاترین سطح با بهترین‌ها مسابقه بدهم.» در نبود فدرر، رافائل نادال با رکورد او در ۲۰ قهرمانی گرند اسلم با برابر شده و جوکوویچ با قهرمانی در اوپن استرالیای امسال به هجد همین جام رسید اما فدرر گفت: «بیشتر نگرام خودم و سلامتی‌ام هستم تا رکورد. فکر می‌کنم برای آنها بیشتر اهمیت دارد چون برای خودم هم مهم بود که به رکورد پیت سمپراس برسم و آن را بشکنم.»

یوونتوس - پورتو، ساعت ۲۳:۳۰

یک شب بزرگ برای رونالدو

گزارش
کوین پرویزی

یوونتوس امشب در دور برگشت یک هشتم نهایی لیگ قهرمانان میزبان پورتو است و باید با خت ۲ بر یک بازی رفت را جبران کند. با گلی که فدریکو کیه‌زا زد، بیانکونری شانس خوبی برای حضور در جمع هشت تیم برتر اروپا دارد. یک دلیل دیگر هم وجود دارد برای اینکه بانوی پیر به صعود به مرحله بعدی امیدوار باشد.

شنبه‌شب برابر لاتزیو شروع سختی داشتند اما در نهایت به پیروزی ۳ بر یک رسیدند درست مثل بازی با اسپتزیا که بعد از یک نیمه ضعیف با سه گل برنده شدند. پیروزی‌های یووه در میانه بحران مصدومیت به دست آمد اما آنچه پیروزی‌شان برابر لاتزیو را با ارزش‌تر می‌کند، این است که در این بازی فوق ستاره پرتغالی، کریستیانو رونالدو که ۲۰ گل در لیگ برای‌شان زده را در اختیار نداشتند. این یعنی یووه راه خود را برای موفقیت پیدا کرده و می‌تواند به ستاره ۳۶ ساله‌اش استراحت بدهد.

رونالدو در پنج بازی در تورنمنت مورد علاقه‌اش چهار گل زده و یک پاس گل داده اما در بازی رفت در دراگائو شب آرامی را پشت سر گذاشت. او چندان بد بازی نکرد اما در دیداری که خط میانی پورتو به خوبی در برابر شاگردان آندره آ پیرلو چیده شده بودند و برنامه مشخصی برای کنترل زمین داشتند، تقریباً نامرئی شده بود.

اما رونالدو هیچ‌وقت دو بازی بد پشت سر هم در لیگ قهرمانان نداشته. او سلطان مراحل حذفی است و به‌تنهایی بازگشت‌های فوق‌العاده‌ای را برابر لوفسبورگ و اتلتیکومادرید رقم زده، بنابراین جبران شکست یک گله برابر پورتو حداقل با توجه به سابقه او کار آسانی برایش است هرچند همین کار هم برای خیلی‌ها دشوار است.

با این استراحت و در تیمی که سلامت است و فرم خوبی دارد، انتظار یک بازی خوب از رونالدو در بازی امشب داشته باشید. شاید او بتواند گل‌های زیادی به تیم پورتو بزند که امسال حتی مدعی اصلی قهرمانی در لیگ پرتغال هم نیست - تیم سرجیو کونسیسائو با ۱۰ امتیاز اختلاف نسبت به اسپورتینگ لیسبون صدرنشین در رده دوم قرار دارد- و این یعنی رویای آنها برای صعود به یک چهارم نهایی کابوس می‌شود. رونالدو متخصص پاسخ دادن به منتقدان است و به اندازه کافی انگیزه دارد. وقتی منتقدان عملکردش در بازی رفت را زیر سؤال بردند، همه را به خاطر سپرد و حالا می‌خواهد جواب قاطعی بدهد به آنها که می‌گویند یوونتوس بدون او تیم بهتری است.

ما همه می‌دانیم یووه با رونالدو بهتر است و مهم‌تر از همه اینکه CR7 هم این را می‌داند. او می‌خواهد در بازی برگشت ثابت کند توانایی لازم را دارد برای کمک به یووه برای اینکه به یک چهارم نهایی و حتی بالاتر برود.

رونالدو تا اینجای فصل با زدن ۲۴ گل در سری A و لیگ قهرمانان یک بار دیگر بر توانایی‌های خارق‌العاده‌اش صحه گذاشته. پورتو اگرچه در بازی رفت در کشورش به خوبی توانست او را مهار کند اما نمی‌تواند در خانه جدید او در آلیانتس استادیوم همان موفقیت را تکرار کند. شب بزرگی در انتظار رونالدو است. او در کنار خود آلوارو موراتا را دارد که دوگل به لاتزیو زد و بسیار با روحیه است.

آندره آ پیرلو امیدوار است جورجو کیلینی و ماتیس دلیخت به موقع برای بازی با پورتو آماده شوند اما لئوناردو بونوچی و آرتور که در بازی با لاتزیو از نیمه دوم به زمین آمدند، می‌توانند در ترکیب اصلی قرار بگیرند. پائولو دیبالا هم مصدوم است در حالی که رودریگو بنتانکور به کرونا مبتلا شده و دانیلو هم در این بازی یک جلسه محرومیت خود را سپری می‌کند و اگر تیمش به مرحله بعد برود، می‌تواند یووه را همراهی کند. وستون مک کنی هم در خط میانی در کنار آدرین ربیو به دنبال کنترل بازی به نفع یووه است.

پورتو هفته گذشته از مرحله نیمه‌نهایی جام حذفی پرتغال حذف شد و نتوانست تیم ۱۰ نفره براگا را شکست دهد اما این هفته در زمین تیم در معرض سقوط ژیل ویسنته با دو گل به برتری رسید.

ایوان مارکانو که مقابل براگا به میدان رفت، احتمالاً در کنار دیوگو لایته که به جای چانسل امبمبای مصدوم بازی می‌کند، در خط دفاع قرار می‌گیرد. شاید پیه نتواند در ترکیب اصلی باشد اما به غیر از این موارد، کونسیسائو به ترکیب تیمی که یوونتوس را برد، دست نمی‌زند. مهدی طارمی و موسی مارگا در خط حمله بازی خواهند کرد. یوونتوس و پورتو تا به حال شش بار برابر هم قرار گرفته‌اند که یوونتوس در چهار تا به پیروزی رسیده و برد بازی رفت تنها پیروزی پورتو در دیدار با غول ایتالیایی به حساب می‌آید. پورتو در ایتالیا آمار خوبی ندارد و در ۱۵ سفر به این کشور هشت باخت و سه تساوی داشته.

منبع: Fansided

ترکیب احتمالی دو تیم

یوونتوس: شزنی؛ کوادرادو، بونوچی، دمیرال، ساندرو؛ کیه‌زا، ربیو، مک کنی، رمزی؛ موراتا، رونالدو

پورتو: مارچزین؛ مانافا، مارکانو، امبمبا، زایدو؛ الیویرا، اوربیه، اوتاویو، کورونا؛ طارمی، مارگا

بوروسیادورتموند - سویا، ساعت ۲۳:۳۰

کار را تمام کن

گزارش

بوروسیادورتموند امشب به دنبال تمام کردن کار سویا و صعود به مرحله یک‌چهارم نهایی لیگ قهرمانان اروپاست.

تیم بزرگ آلمان در بازی رفت ۳ بر ۲ مقابل مدافع عنوان قهرمانی لیگ اروپا به پیروزی رسید و برای همین شانس بیشتری برای صعود به جمع هشت تیم برتر اروپا دارد.

در بازی رفت، سویا از میهمانش پیش افتاد اما محمود داهو گل تساوی را زد و با دبل ارلینگ هالند قبل از پایان نیمه اول تا حدودی کار سویا را ساختند هرچند سویا با گل دیرهنگام لوک دیونگ هنوز امیدوار است.

دورتموند در مرحله گروهی ۱۳ امتیاز گرفت تا صدرنشین شود و در واقع از ۱۴ بازی آخرش در اروپا ۹ برد به دست آورده. این تیم فصل قبل در این مرحله توسط باری سن ژرمن که تا فینال پیش رفت، حذف شد و از فصل ۲۰۱۷-۲۰۱۶ که در یک‌چهارم نهایی به موناکو باخت، به جمع ۸ تیم راه نیافته.

تیم ادین ترزیج این هفته بازی سختی در مونیخ داشت و پیروزی دوگله را با باخت ۴ بر ۲ عوض کرد تا در رده ششم جدول قرار بگیرد با چهار امتیاز اختلاف نسبت به رتبه چهارم که آخرین سهمیه لیگ قهرمانان را می‌گیرد.

سویا برای ششمین بار در لیگ قهرمانان اروپا حضور می‌یابد و در فصل ۲۰۱۸-۲۰۱۷ به یک‌چهارم نهایی رسیده اما با شش قهرمانی در لیگ اروپا/جام یوفا پرافتخارترین است. این تیم که با ۱۳ امتیاز در گروه خودپشت سر چلسی قرار گرفت، در ۲۴ بازی برابر رقبای آلمانی تنها ۶ باخت داشته و این برای‌شان روحیه‌بخش است. آخرین‌بار در مرحله گروهی لیگ اروپای فصل ۲۰۱۱-۲۰۱۰ در زمین دورتموند به پیروزی یک بر صفر رسیدند اما همین نتیجه هم برای صعود کافی نیست.

و همچنین شکست شوکه‌کننده شنبه برابر اچه. سویا با شش امتیاز اختلاف نسبت به تیم رده پنجمی رئال سوسیداد جایگاه نسبتاً امنی برای کسب سهمیه دارد.

فوتبال اینطور است، نتایج خوب، جنبه‌های بد تیم را می‌پوشاند و نتایج بد، نکات مثبت تیم را مخفی می‌کند. سویا به پیروزی عادت کرده بود حتی وقتی خوب بازی نمی‌کرد. یکی از دلایل ضعف این تیم خستگی جسمی است. لوپتگی بارها از یک ترکیب اصلی استفاده کرده و به بازیکنان فشار زیادی آورده. آنها انرژی زیادی برای بازی‌های جام حذفی گذاشتند.

اخبار تیمی

دورتموند یک‌بار دیگر اکسل ویتسل و مارسل اشملتزر را ندارد ضمن اینکه بعید است مانوئل آکانجی از مصدومیت همسترینگ رها شده باشد. حضور جیدون سانچو مبهم است و شاید جووانی رینا و رافائل گریرو هم نرسند اما ارلینگ هالند که در ۲۸ بازی این فصل ۲۹ گل زده، آسیب جدی مقابل بایرن ندید و به این بازی می‌رسد.

الیکس ویدال بزرگترین غایب سویاست. لوپتگی احتمالاً نسبت به بازی شنبه تغییرات زیادی در تیمش ایجاد می‌کند و فرناندو، دیگو کارلوس، سوسو، خوان جوردن و مارکوس آکونیا به ترکیب اصلی برمی‌گردند. لوکاس اوکامپوس و یوسف النصیری هم برای بازی در حمله آماده‌اند.

بحران سویا

اوضاع سویا خوب نیست. تیم خولن لوپتگی از پنج بازی آخرش در رقابت‌های مختلف چهار تا را باخته از جمله دو باخت برابر بارسلونا که یکی به حذف از کوپا دل ری انجامید

ترکیب احتمالی

دورتموند: هیتز؛ موری، جان، هوملز، گریرو؛ دلانی، بلینگهام، داهو؛ رویس، آزار؛ هالند

سویا: بونو؛ ناباس، کوند، کارلوس، آکونیا؛ جوردن، فرناندو، راکیتیچ؛ سوسو، النصیری، اوکامپوس

تیم لبران ۱۷۰ - تیم دورانت ۱۵۰

جیمز، کاپیتان شکست‌ناپذیر در نبرد ستاره‌ها

دربحبوحه پاندمی کرونا مشخص بود که بازی آل استار امسال مانند آل استارهای قبلی نخواهد بود. سکوها تقریباً خالی بودند و سر و صدای همان تعداد محدودی که در سالن حضور داشتند گاهی شنیده می‌شد و گاهی هم نه. دیگر خبری از حضور سلبریتی‌های بزرگ و پرطرفدار در ردیف اول سکوها نبود. دو بازیکن هم به خاطر اصلاح موهای سرشان نزد آرایشگری که تست کرونایش مثبت شده بود از حضور در این بازی محروم شدند. با همه اینها، در پایان بازی آل استار حسی آشنا داشت. تیم لبران جیمز باز هم برد.

با پرتاب‌هایی موفق از تقریباً تمام نقاط زمین، تیم ابرقدرتی که ستاره لس آنجلس لیکرز ساخته بود، در همان نیمه اول آنقدر بر بازی مسلط شد که پیش‌بینی بازگشت بازی به نفع تیم دورانت غیرممکن بود همین اتفاق هم رخ داد و دیروز تیم کاپیتان لبران در نهایت با ۲۰ امتیاز اختلاف و با نتیجه ۱۷۰ به ۱۵۰ هفتادمین مصاف نمایشی میان فصل ستاره‌های NBA را برد. جیمز از تیم لس‌آنجلس لیکرز به‌عنوان پرطرفدارترین ستاره در کنفرانس غرب و کوین دورانت از تیم بروکلین نتس به‌عنوان پرطرفدارترین بازیکن در کنفرانس شرق دو بازیکنی بودند که در ۴ سال اخیر نفرات تیم‌های بازی آل استار را انتخاب کرده‌اند. البته جیمز از مدت‌ها قبل از آن هم چنین افتخاری را داشته است. او با این پیروزی تعداد برد هایش به‌عنوان کاپیتان در بازی آل استار را به ۴ مورد افزایش داد و این در حالی است که تا به حال هرگز شکست در این بازی را تجربه نکرده است. تیم لبران سال ۲۰۱۸ تیم استفن کاری، ستاره گلدن‌استیت وریرز را شکست داد و در دو سال متوالی پس از آن هم تیم‌هایی که جیانیس آنتتوکونمپو، ستاره تیم میلواکی باکس می‌چید را مغلوب کرد.

این‌بار جیمز، کاپیتان رقبای دو سال اخیرش در بازی آل استار را در تیم خودش قرار داد و با ساختن تیمی ترسناک، تیم کوین دورانت را نابود کرد.

دیمین لیلارد، یکی دیگر از ستاره‌هایی که جیمز به تیمش برای حضور در بازی آل استار امسال دعوت کرد گفت: «فکر می‌کنم جیمز در آینده مدیر اجرایی موفقی شود. او همیشه انتخاب‌های درستی انجام می‌دهد.»

در بازی آل استار امشب نه‌تنها تیم لبران برنده شد بلکه ستاره یونانی‌اش جیانیس آنتتوکونمپو هم با کسب ۳۵ امتیاز که حاضر ۱۶ پرتاب موفق از ۱۶ پرتاب بود، عنوان ارزشمندترین بازیکن (MVP) بازی را هم از آن خود کرد. او هر سه پرتاب سه‌امتیازی‌اش را داخل سبد انداخت. آنتتوکونمپو با درخششی که در این بازی داشت به رکورددار کسب بیشترین امتیاز بدون پرتاب ناموفق در تاریخ بازی آل استار تبدیل شد. ستاره یونانی گفت: «من واقعاً دارم لذت می‌برم. گاهی اوقات زمانی که شما از بازی کردن‌تان فقط لذت می‌برید و نگران نتیجه نیستید، می‌گذارید غرایزتان شما را کنترل کنند.» بعد از ستاره میلواکی باکس، دیمین لیلارد با کسب ۳۲ امتیاز و استفن کاری که ۲۸ امتیاز گرفت دومین و سومین نفرات امتیازآور تیم تیم لبران بودند. جیمز اکثر دقایق بازی آل استار را از روی نیمکت در حال تشویق کردن بازیکنانش بود. او کمتر از ۱۳ دقیقه بازی کرد و تنها ۴ امتیاز گرفت و حتی در نیمه دوم هم به زمین بازی برنگشت. کاری در این باره گفت: «می‌دانم او امشب داشت دقایق حضورش را مدیریت می‌کرد. ما اوقات فوق‌العاده‌ای را سپری کردیم و برای او به‌عنوان کاپیتان تیم‌مان بازی کردیم. امشب بدون شک برای من شبی به یاد ماندنی شد.» برخلاف جیمز که حداقل چند دقیقه در زمین حضور داشت و بازی کرد، کاپیتان تیم رقیب، دورانت به دلیل مصدومیت همسترینگ فقط نظاره‌گر بازی بود. برای تیم او بردلی بیل از تیم واشنگتن ویزارد با کسب ۲۶ امتیاز، بیشترین امتیاز را گرفت. دو بازیکنی که او از تیم فیلادلفیا سونی سیکسرز صدرنشین جدول کنفرانس شرق دعوت کرده بود، جوئل امبید و بن سیمونز هم به‌خاطر رفتن به آرایشگاهی که مسئولش تست مثبت کرونا داشت، از حضور در بازی آل استار منع شدند.

یادداشت

نیل جونز

لیورپول، تیم اشک و آه و حسرت

روزهای روشن خداحافظ

فوتبال بدون طرفداران هیچ است و همینطور فوتبال بدون سرگرمی.

در حال حاضر تماشای بازی لیورپول هیچ جذابیتی ندارد. فصل نازیبای آنها افتان‌وخیزان به جلو می‌رود و آنها یکشنبه در آنفیلد باز هم شکست خوردند. این بار فولام که در خطر سقوط است در زمین لیورپول پیروز شد. این روزها لیورپول در خانه نتیجه نمی‌گیرد و شکست‌های متوالی را متحمل می‌شود. تیم یورگن کلوپ برای ششمین بازی خانگی پیاپی شکست خورد و افت آنها خیره‌کننده بوده است. آنها مدافع عنوان قهرمانی هستند اما در سقوط آزاد به سر می‌برند. فرم لیگ آنها فاجعه‌بار بوده و پس از کریسمس در ۱۴ بازی تنها سه بار پیروز شده‌اند و از ۴۲ امتیاز ممکن تنها ۱۲ امتیاز کسب کرده‌اند. هولناک؛ واقعاً کلمه دیگری برای توصیف وضعیت آنها وجود ندارد. در آنفیلد اوضاع بدتر هم بوده. هشت بازی بدون پیروزی و تنها یک گل در جریان بازی از ۲۷ دسامبر تاکنون. این روزها این جوک را می‌گویند: به فردی که مسئول پخش صدای شادی تماشاگران لیورپول روی تصاویر تلویزیونی است، مرخصی داده‌اند! گاهی شوخی‌های تلخ تمام چیزی است که باقی مانده است. لیگ قهرمانان فصل بعد را فراموش کنید. لیورپول در آن حضور نخواهد یافت. آنها شایسته این سهمیه نیستند. در این شرایط رسیدن به لیگ اروپا هم رویایی جاه‌طلبانه است. با این حال برخی طرفداران به شوخی می‌گویند تیم‌شان توانسته از ۴۰ امتیاز (که می‌گویند برای بقا در لیگ لازم است) عبور کند. ماه تصور می‌کنیم آنها دارند شوخی می‌کنند. یک سال پیش در چنین روزی، لیورپول بورنموث را برد و در صدر جدول، فاصله‌ای ۲۵ امتیازی ایجاد کرد. آنها قدرت برتر لیگ بودند و داشتند برای جشن قهرمانی آماده می‌شدند. اما شش روز بعد همه چیز عوض شد. دکمه توقف زده شد و وقتی دکمه پخش مجدد فیلم را زدند، این بار فیلم دیگری پخش شد؛ یک فیلم ترسناک. کلوپ دقیقاً چه کاری می‌تواند انجام دهد؟ چطور تیمی در قواره لیورپول، تیمی که در سه سال گذشته جایگاه خود را در میان بهترین‌های دنیا تثبیت کرده، به اینجا رسیده است؟ این چطور برای آنها قابل قبول است؟ آنها در حال حاضر بهترین تیم دنیا نیستند. حتی بهترین تیم مرسی‌ساید هم نیستند. صدای خنده طرفداران اورتون را می‌توان در پارک استنلی شنید.

البته که می‌دانیم آنها بداقبال بوده‌اند و هیچ فصلی مانند این فصل نبوده است. بازیکنان مصدوم شده‌اند اما نمی‌توان چنین روندی و چنین عملکردی را نتیجه مصدومیت بازیکنان دانست. مشکلات شاید از زمانی شروع شد که ویرجیل فن‌دایک در گودیسون پارک مصدوم شد اما مشکلات آنها خیلی خیلی عمیق‌تر است. مسأله حالا این است که ریشه مشکلات تا کجا ادامه دارد. این انتظار وجود دارد زمانی که همه بازیکنان در اختیار کلوپ قرار بگیرند، اوضاع تیم به روند عادی برگردد اما بازیکنان کلیدی لیورپول در این فصل دچار مشکل شده‌اند، بازیکنان جایگزین نتوانسته‌اند آماده بمانند و برخی بازیکنان هم دیگر پیر شده‌اند. به این ترتیب چنین فرضی خطرناک است، به‌ویژه با در نظر گرفتن اینکه اگر لیورپول به لیگ قهرمانان نرسد، این موضوع تأثیر بسیاری روی انتقال بازیکنان در تابستان خواهد گذاشت، ضمن آنکه اوضاع مالی باشگاه هم خوب نخواهد بود. البته وقتی طرفداران به ورزشگاه‌ها برگردند اوضاع بهتر خواهد شد. تردیدی نیست که لیورپول بیشتر از بسیاری از تیم‌ها از خالی بودن ورزشگاه‌ها آسیب دیده است. تصادفی نیست که بهترین عملکرد آنها در این فصل در بازی با ولورز رقم خورد؛ جایی که چند هزار طرفدار اجازه حضور در ورزشگاه را یافتند. در حال حاضر لیورپول در لیگ قهرمانان حضور دارد اما اصلا نمی‌توان به‌راحتی گفت آنها آربی لایپزیگ را شکست می‌دهند و به دور بعد راه می‌یابند، هرچند در بازی رفت با نتیجه ۲ بر صفر پیروز شده‌اند. اوضاع تا این حد بد است. بسیاری خوشحالند که بازی «خانگی» لیورپول در بوداپست برگزار شود، نه در آنفیلد. هرچه باشد، آخرین باری که لیورپول در خانه پیروز شد، رستوران‌ها در انگلیس باز بودند. باید از فولام هم تقدیر کرد که با شایستگی پیروز شد و حالا با این برد، روحیه‌ای قوی برای جنگ بقا پیدا می‌کند. تیم اسکات پارکر با عملکرد فعلی احتمالا می‌تواند در لیگ برتر بماند. این بازی برای لیورپول دیدار دیگری بود که به‌راحتی می‌شود فراموشش کرد. پرسش‌هایی برای مربی، کادر فنی و بازیکنان تیم مطرح است. پرسش‌هایی که آنها در حال حاضر پاسخی برای‌شان ندارند. این بازی بد بود؛ خیلی بد. لیورپول بی‌صبرانه منتظر پایان لیگ است. زمانی که لیگ دیگر سرگرم‌کننده نباشد، بهتر است هرچه سریع‌تر به پایان برسد و لیگ، مدتی طولانی است که برای لیورپول سرگرم‌کننده نیست.

منبع: سایت گل

سوژه

ماجرای نوشته روی لباس گواردیولا چیست؟

پپ گواردیولا، مربی منچسترسیتی، لباس‌های خاصی در کنار زمین می‌پوشد. این مربی کاتالان از زمانی که به منچستر آمده، سلیقه خاصی در مد پیدا کرده است.

اما لباسی که گواردیولا در روند ۲۱ بازی بدون شکست در لیگ برتر و همچنین باخت ۲ بر صفر در دربی برابر یونایتد پوشید، متفاوت بود. او یک هودی خاکستری به تن می‌کرد که جلویش با رنگ قرمز نوشته شده بود: Open Arms (آغوش باز).

البته «اوپن آرمز» برندی متعلق به شرکت موفق همسر پپ در زمینه تولید البسه نیست. این هودی پیام متفاوتی دارد. اوپن آرمز یک خیریه است.

سال‌هاست پناهنده‌ها از آفریقا و کشورهای دیگر سفری خطرناک از ترکیه به یونان را در قایق‌های کوچک انجام می‌دهند. این روند در چند سال اخیر با بالا گرفتن جنگ‌ها شدت گرفته است. قایق‌های کوچک مملو از آدم می‌شوند و بسیاری از افراد غرق می‌شوند. تصاویر هولناک کودکانی که جسدشان در سواحل مدیترانه پیدا شده است را رسانه‌های مختلف پوشش داده‌اند. این تصاویر را اسکار کمپس، کارآفرین، نجات غریق و فعال کاتالان دیده و در سال ۲۰۱۵ بود که تصمیم به مداخله گرفت. کمپس در ابتدا با یک تیم به جزیره یونانی لسبوس رفت که به خاک ترکیه نزدیک است و مقصد بسیاری از قایق‌هاست. او بلافاصله دریافت که اوضاع بدتر از انتظارات است. لارا لانوزا، مدیر روابط عمومی اوپن آرمز می‌گوید: «اوضاع وحشتناک بود. هزاران نفر از سوریه، عراق، و افغانستان با به خطر انداختن جان‌شان به این منطقه می‌آمدند. ما سازمانی شدیم که از زندگی افراد در دریاها مراقبت می‌کند. ابتدا در دریای اژه، و بعدتر در مرکز مدیترانه.» کمپس دریافت با چالشی بزرگ روبه‌رو است؛ نه فقط در زمینه مراقبت از آب‌ها، که در زمینه منابع هم مشکلات زیادی برقرار است.

اوپن آرمز علاوه بر اقدام مستقیم به‌دنبال آگاهی‌بخشی درباره این بحران انسانی هم است. این گروه توجه رسانه‌ها را به‌ویژه در کاتالونیا جلب کرده و به این ترتیب بود که پپ گواردیولا سفیر آنها شد.

لانوزا می‌گوید: «پپ از طریق رسانه‌ها از کار ما باخبر شد و تماس گرفت تا کمک کند. او از اینکه بیش از ۲۰ هزار نفر در ۵ سال گذشته در راه رسیدن به اروپا جان باخته‌اند تحت تأثیر قرار گرفت. او بر این باور بود ارزش‌های ما با او یکی است.»

این مؤسسه ۹۰ درصد سرمایه‌اش را از شهروندان جذب می‌کند و دولت‌ها از آن پشتیبانی نمی‌کنند. گواردیولا هم به آنها کمک مالی می‌کند. او همچنین به‌دنبال افزایش آگاهی در این زمینه بوده است. او سه سال پیش نیز کمپس و جرارد کانالس، مدیر عملیات اوپن آرمز را به منچستر دعوت کرد تا با بازیکنان سیتی صحبت کنند. معمولاً افراد شاغل در فوتبال، علاقه‌ای به پیام‌های انسان‌دوستانه ندارند. در لیگ برتر، جایی که باشگاه‌ها خبر دارند فوتبال انگلیس تبدیل به کالایی جهانی شده است، بسیاری از این فراری‌اند که به‌دنبال جنجال بروند، چراکه این روی بازارهای خارجی تأثیر منفی می‌گذارد.

با این حال در سال‌های اخیر، افرادی مانند مارکوس رشفورد و رحیم استرلینگ درباره عدالت اجتماعی و تبعیض نژادی در انگلیس در شبکه‌های اجتماعی صحبت کرده‌اند. این کار آنها با شجاعت فراوانی همراه بوده است، چراکه بازیکنانی که در این باره حرف می‌زنند با انتقادات بی‌رحمانه‌ای روبه‌رو می‌شوند.

شاید به همین دلیل بوده که گواردیولا ترجیح داده در این زمینه صحبت نکند و تنها در عمل حمایت خود را نشان دهد. او می‌داند این کارش چه پیام قدرتمندی را ارسال می‌کند اما می‌داند اگر وارد بحث در این زمینه شود، چه مشکلاتی برایش پیش می‌آید. لانوزا می‌گوید: «برای ما کاری که او انجام می‌دهد فوق‌العاده است. پوشیدن این هودی تأثیری جهانی دارد. حالا مردم دنیا با ما تماس می‌گیرند و از ما حمایت می‌کنند.»

منبع: فوربز